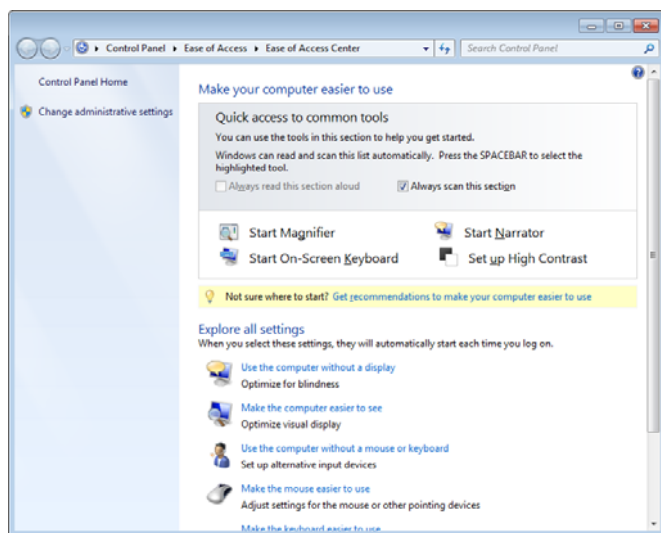


گروه برنامه‌های Ease Of Access

برنامه Ease Of Access Center

یکی از خصوصیات جدید ویندوز ۷، Ease Of Access Center است، که در نگارش‌های قبلی ویندوز به این شکل وجود نداشت. برای بازکردن این ناحیه، به منوی Start بروید (از طریق دکمه Windows Start در گوشه پایین-چپ) و Control Panel را انتخاب کنید. روی آیکن Ease Of Access کلیک کنید. پنجره‌ای با گزینه‌های Ease Of Access Center و Speech Recognition می‌شود؛ دومی از لحاظ فنی بخشی از Ease Of Access Center نیست، اما چون می‌تواند دستیابی سیستم را با گفتار فراهم کند در این گروه گنجانده شده است. روی Ease Of Access Center کلیک کنید (یک روش دیگر آن است که به منوی Start، All Programs، Accessories بروید. روی پوشه Ease Of Access و سپس لینک Ease Of Access Center کلیک کنید).



این مرکز دستیابی آسان، حاوی چهار برنامه است، و ما با برنامه اول این فهرست آغاز خواهیم کرد: برنامه Magnifier. این برنامه بخشی از صفحه‌نمایش را بزرگ‌نمایی می‌کند تا اگر چشمانی ضعیف دارید بتوانید حروف را درشت‌تر کنید و آنها را ببینید. یک خصوصیت سودمند دیگر این برنامه آن است که به شما امکان می‌دهد رنگ‌های

کامپیوترها دسترسی به دنیایی از اطلاعات را فراهم می‌سازند. به وسیله کامپیوتر می‌توانید با دوستان، اعضای خانواده، و همکاران خود از طریق ایمیل ارتباط برقرار کنید. با آنها می‌توانید در وب جستجو کنید و درباره موضوعات مختلف علمی و فنی آموزش ببینید. همچنین، از آنها می‌توانید برای تهیه گزارش‌های اداری سود بجوید و این گزارش‌ها را برای استفاده دیگران ارائه کنید.

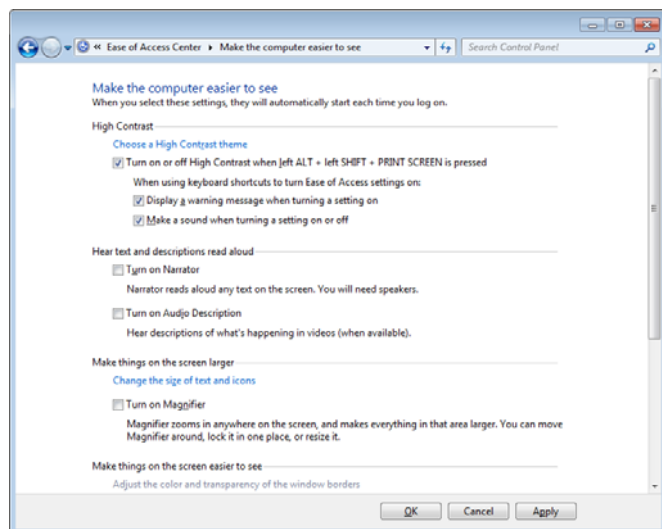
اما برای بعضی از مردم، کار با خود کامپیوتر مشکل است. آنهایی که نقص شنوایی، بینایی، یا سایر انواع نقائص فیزیکی دارند ممکن است در کار با کامپیوتر ناتوان باشند و به دنبال روش‌هایی برای برطرف کردن این ناتوانی باشند. به عنوان مثال، اگر نابینا باشید، می‌توانید از یک نفر بخواهید که مطالب یک مقاله را با صدای بلند برای شما بخواند. از همین روی، مایکروسافت گروه برنامه‌های accessibility (قابلیت دسترسی) را از ویندوز ۹۵ به بعد در سیستم عامل‌های خود گنجانده است.

ویندوز ۷ نیز این امکانات را دارد. اگر پیشتر با Windows Accessibility کار کرده باشید، متوجه اختلاف چشمگیری در ابزار ویندوز ۷ نخواهید شد. اکثر تغییرات جزئی هستند، اما کاربرد برنامه‌ها برای کسانی هم که نقص فیزیکی ندارند می‌تواند سودمند باشد. پیدا کردن این ابزار ممکن است کمی دشوارتر شده باشد (در رابط جدید ویندوز ۷ ممکن است آنها را خیلی سریع پیدا نکنید، یا ندانید که چگونه آنها را پیکربندی کنید)، این مقاله راهنمایی است برای امکانات Ease Of Access در ویندوز ۷.

یادآوری ۱: بعضی از ابزار گروه برنامه‌های Ease Of Access به بلندگو و میکروفون نیاز دارند.

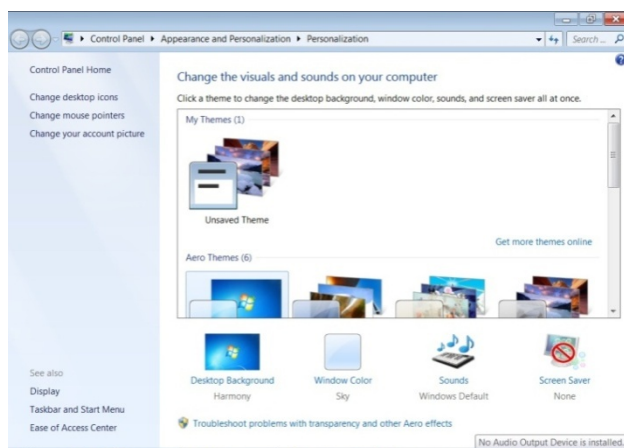
یادآوری ۲: فعال کردن و پیکربندی بسیاری از برنامه‌های معرفی شده در این مقاله با چندین روش مختلف می‌تواند انجام بگیرد. ما بیشتر، روش‌های «اشاره و کلیک» را توضیح داده‌ایم، اما فرمان‌های صفحه کلیدی و تکنیک‌های بهره‌گیرنده از وسایل ورودی دیگر نیز وجود دارد.

Ease Of Access Center کلیک کنید.



کامپیوترهای ویندوز اکس پی حاوی دهها طرحواره کنتراست بالا بودند، اما اینها خلاصه شده‌اند و حالا چهار طرحواره برای انتخاب در ویندوز ۷ دارید: High Contrast White، High Contrast Black، High Contrast #2، و High Contrast #1. این طرحواره‌ها تشخیص بخش‌های مختلف، مانند نوارهای عنوان، متون، پنجره‌های غیرفعال، و غیره، بر روی صفحه‌نمایش را برای بعضی از کاربران آسان‌تر می‌کنند. برای انتخاب یک طرحواره رنگی کنتراست بالا روی لینک زیر کلیک کنید:

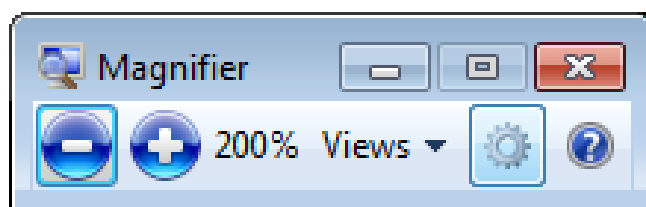
Choose A High Contrast Theme



هرگاه طرحواره مناسب خود را یافتید، روی آن کلیک کنید، و پس از چند ثانیه، ویندوز ۷ طرحواره رنگی جدیدی را برای صفحه‌نمایش شما اعمال می‌کند. (برای اطلاعات بیشتر مقاله «چهره ویندوز را به سلیقه خود درآوريد» را بخوانید.)

روی صفحه‌نمایش را برعکس (یا نگاتیو) کنید. به عنوان مثال، اگر خواندن متن سیاه بر روی زمینه سفید برای شما دشوار باشد، رنگ‌ها را به گونه‌ای می‌توانید برعکس کنید که متن سفید بر روی یک زمینه سیاه به نمایش در بیاید.

اگر روی Start Magnifier کلیک کنید، یک پنجره مستطیلی در بالای صفحه‌نمایش ظاهر می‌شود. اگر اشاره‌گر موش را بر روی صفحه‌نمایش حرکت بدهید، ناحیه اطراف اشاره‌گر در این پنجره به نمایش در می‌آید، با این تفاوت که آن محتویات بسیار بزرگ می‌شوند. افزون بر این، یک کادر مینی‌مايز شده^۱ (کوچک شده یا دکه‌ای شده) با فرمان‌های Magnifier در نوار تکلیف^۲ استقرار می‌یابد. تنظیم‌های Magnifier، مانند اندازه بزرگ‌نمایی را می‌توانید از طریق این کادر به سلیقه خودتان در بیاورید. به طور پیش‌فرض، محتویات واقع در پنجره Magnifier دو برابر بزرگ‌تر از اندازه اصلی خود می‌شوند، اما شما می‌توانید آنها را تا ۱۶ برابر بزرگ‌تر کنید.



برای بستن برنامه Magnifier، روی دکه آن در نوار تکلیف کلیک کنید و روی X کلیک کنید، یا کلید ترکیبی «لوگوی ویندوز+Esc» را بزنید.

برنامه Magnifier سه حالت بزرگ‌نمایی را فراهم می‌سازد. حالت Full-screen mode کل صفحه‌نمایش را بزرگ‌نمایی می‌کند (کلید ترکیبی Ctrl+Alt+F). حالت Lens mode نواحی اطراف اشاره‌گر موش را بزرگ‌نمایی می‌کند (کلید ترکیبی Ctrl+Alt+L). حالت Docked mode بخشی از صفحه را بزرگ‌نمایی می‌کند و بخش دیگر در اندازه عادی دیده می‌شود (کلید ترکیبی Ctrl+Alt+D). برای رفتن از یک حالت به حالت دیگر، روی دکه Magnifier در نوار تکلیف کلیک کنید. روی Views کلیک کنید. حالت مورد پسندتان را انتخاب کنید.

برنامه دیگری که به شما می‌تواند کمک کند که تماشای محتویات روی صفحه‌نمایش را آسان‌تر کنید، برنامه High Contrast است. روی Set up High Contrast در پنجره

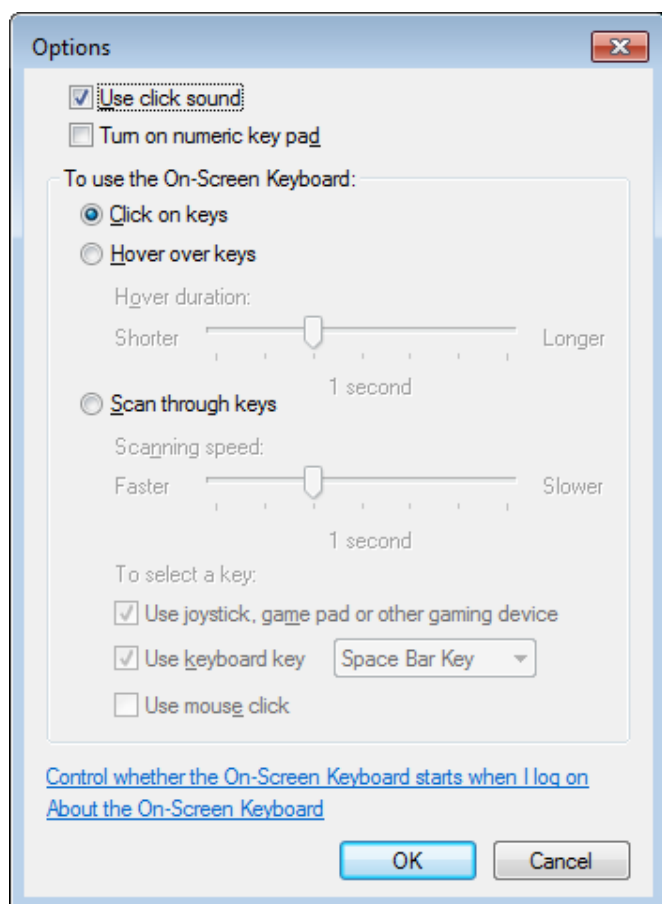
^۱ minimize

^۲ taskbar

برنامه سوم واقع در Ease Of Access Center برای کسانی مناسب است که بینایی ضعیفی دارند، اما به جای آسان‌تر کردن تماشای محتویات روی صفحه، نیاز به دیدن را اصلاً حذف می‌کند. Narrator، متن روی صفحه را با صدای بلند می‌خواند، اما کار دیگری انجام نمی‌دهد؛ یک برنامه متن‌خوان کامل نیست. خود برنامه خیلی کارآمد نیست، اما فناوری پشت Narrator این امکان را برای شما فراهم می‌کند که یک برنامه پیشرفته‌تر متن‌خوان را نصب و استفاده کنید.



افزون بر این، Narrator را می‌توانید طوری پیکربندی کنید که کلیدزنی‌های شما را، و همچنین پیام‌های سیستمی را بخواند. برای این که بشنوید، روی Start Narrator کلیک کنید. در پنجره Microsoft Narrator، مربع‌های تیک‌زنی دلخواه خود (مانند Announce System Messages) را تیک‌دار کنید.

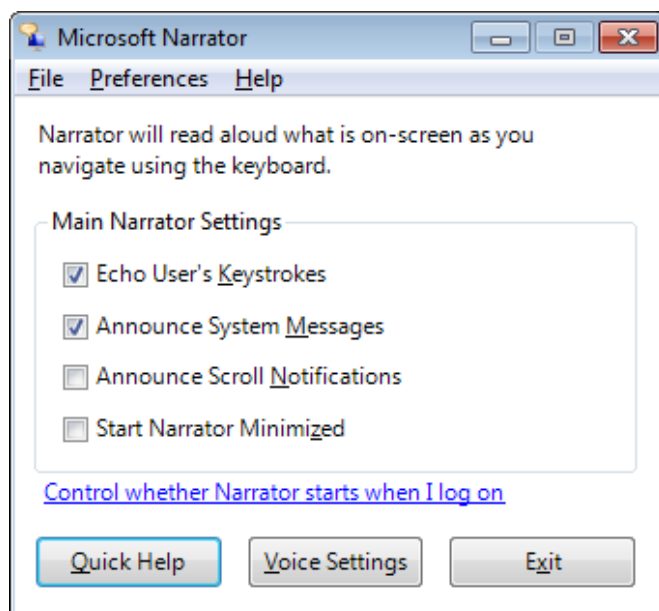


یک گروه را انتخاب کنید، یا به پرسشنامه پاسخ بدهید

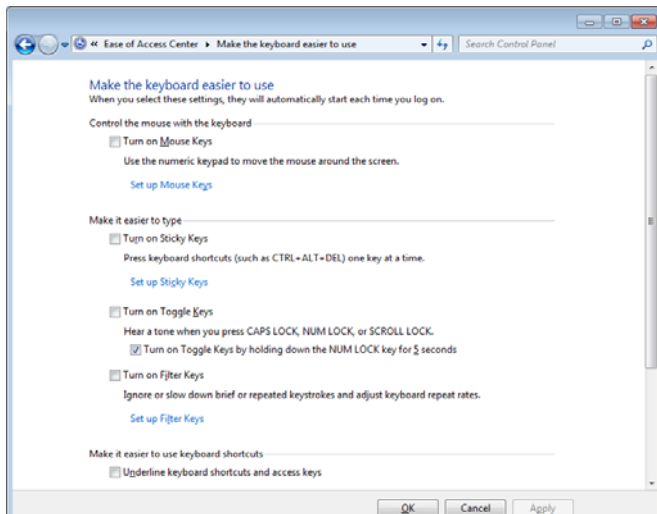
از ابزار واقع در Ease Of Access Center می‌توانید عبور کنید و مستقیماً به بخش Explore All Settings بروید. این ناحیه، امکانات Ease Of Access را گروه‌بندی می‌کند، به گونه‌ای که برای بسیاری از کاربران گویاتر باشد. به عنوان مثال، به جای انتخاب یکی از ابزار فوق‌الذکر، کافی است به ویندوز بگویید که دوست دارید چه کاری

افزون بر این، Narrator را می‌توانید طوری پیکربندی کنید که کلیدزنی‌های شما را، و همچنین پیام‌های سیستمی را بخواند. برای این که بشنوید، روی Start Narrator کلیک کنید. در پنجره Microsoft Narrator، مربع‌های تیک‌زنی دلخواه خود (مانند Announce System Messages) را تیک‌دار کنید.

افزون بر این، Narrator را می‌توانید طوری پیکربندی کنید که کلیدزنی‌های شما را، و همچنین پیام‌های سیستمی را بخواند. برای این که بشنوید، روی Start Narrator کلیک کنید. در پنجره Microsoft Narrator، مربع‌های تیک‌زنی دلخواه خود (مانند Announce System Messages) را تیک‌دار کنید.



سرانجام، اگر نگاه کردن به صفحه‌نمایش را به تایپ کردن ترجیح می‌دهید، می‌توانید از برنامه On-Screen Keyboard استفاده کنید. به جای استفاده از یک صفحه‌کلید مرسوم، این برنامه به شما امکان می‌دهد که از یک صفحه‌کلید روی صفحه‌نمایش برای انتخاب کلیدها بهره بگیرید. On-Screen Keyboard به صورت یک پنجره بر روی صفحه‌نمایش شما به نمایش در می‌آید، و به شما امکان می‌دهد که از موش یا یک وسیله اشاره‌گر دیگر برای انتخاب کلیدها، به جای زدن کلیدهای صفحه‌کلید بهره بگیرید. حتی از یک کلید یا گروهی از کلیدها می‌توانید برای رفتن از یک کلید صفحه‌نمایش به کلیدهای دیگر صفحه‌نمایش بهره بگیرید. افزون بر این،



با وجود این، ویندوز ۷ یک روش سوم برای پیکربندی Ease Of Access به سلیقه خودتان فراهم می‌سازد. اگر تا به حال از ابزار Ease Of Access استفاده نکرده باشید، اینجا یک نقطه شروع خوب است. به جای انتخاب ابزار، کمی درباره خود با ویندوز ۷ صحبت می‌کنید، و این سیستم‌عامل خودش به جای شما پیکربندی می‌کند. در صفحه اصلی Ease Of Access Center، روی لینک کوچک زیر واقع در مرکز صفحه _ لینک کنار آیکن لامپی _ کلیک کنید:

Get Recommendations To Make Your Computer Easier To Use

این کار سبب خواهد شد که یک پرسش‌نامه ۵ صفحه‌ای به نمایش در آید که پرسش‌هایی درباره توان بینایی، راست‌دستی یا چپ‌دستی، شنوایی، گویایی، و توانایی ذهنی‌تان از شما می‌پرسد. در هر صفحه، مربع‌های تیک‌زنی مناسب را تیک‌دار کنید، و در پایان، ویندوز ۷ یک رشته از تنظیم‌های مورد توصیه خود را به نمایش در می‌آورد. مربع‌های تیک‌زنی تنظیم‌های پیشنهادی را به دلخواه خود تیک‌دار یا بدون تیک کنید و سپس روی Apply کلیک کنید. با اجرای این کار، بلافاصله تنظیم‌های برقرار شده به کار بسته می‌شوند.

انجام بگیرد، مانند «Make The Mouse Easier To Use» (آسان‌تر کردن استفاده از موش). پنجره‌ای که در پی آن می‌آید، شما را در پیکربندی سیستم به گونه‌ای که آن کار را انجام دهد هدایت خواهد کرد. Explore All Settings به جز چهار برنامه‌ای که پیشتر ذکر کردیم، حاوی چند برنامه دیگر است.

بخش Explore All Settings حاوی هفت گروه از ابزار دستیابی آسان است:

Use The Computer Without A Display

Make The Computer Easier To See

Use The Computer Without A Mouse Or Keyboard

Make The Mouse Easier To Use

Make The Keyboard Easier To Use

Use Text Or Visual Alternatives For Sounds

Make It Easier To Focus On Tasks

یکی از این گروه‌ها، Make The Computer Easier To See، برای کسانی طراحی شده است که می‌خواهند نمایشگر را بهینه کنند. روی این لینک کلیک کنید، پنجره‌ای بزرگ حاوی انواع مختلفی از لینک‌ها و مربع‌های تیک‌زنی برای آسان‌تر کردن تماشای نمایشگر ظاهر خواهد شد. به عنوان مثال، در بخش High Contrast این گروه، می‌توانید تعیین کنید که یک فرمان صفحه‌کلیدی، High Contrast را فعال یا غیرفعال کند (left ALT+left SHIFT+PRINT SCREEN)؛ وقتی یک تنظیم خاموش یا روشن می‌شود، یک پیام نشان دهد، یا یک صدا را پخش کند؛ روی لینکی کلیک کنید که به شما امکان خواهد داد که یکی از تم‌های رنگی کنتراست-بالا را برای استفاده انتخاب کنید.

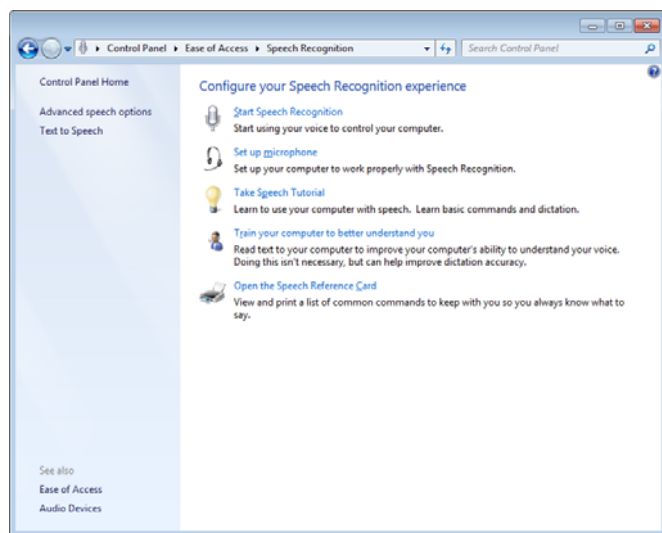
یکی دیگر از این گروه‌ها، Make The Keyboard Easier To Use، حاوی ابزارهایی است که در Ease Of Access Center حضوری پررنگ ندارند، اما احتمالاً برای کاربران ویندوزهای پیشین آشناتر خواهند بود. در این پنجره تایپ کردن را می‌توانید آسان کنید: **Sticky Keys** (برای این که مجبور نباشید که چند کلید را به یکباره بزنید، مثلاً به جای زدن همزمان کلید ترکیبی CTRL+ALT+DEL، این کلیدها را می‌توانید یکی‌یکی بزنید)، **Toggle Keys** (هرگاه کلیدهای CAPS LOCK، NUM LOCK، یا SCROLL LOCK می‌زنید یک هشدار صوتی پخش شود)، و **Filter Keys** (که به ویندوز می‌گوید که کلیدزنی‌هایی را که خیلی سریع پشت سرهم زده می‌شوند، یا آنهایی را که غیرتعمدی زده می‌شوند، نادیده بگیرد).

می‌کند، و سپس یک خودآموز بازشناسی گفتار را برای شما به اجرا در می‌آورد. این خودآموز، طرز کار برنامه، و آنچه را که به هنگام اجرای برنامه به نمایش در می‌آید به شما می‌گوید، و فرمان‌های بنیادی را به شما آموزش می‌دهد، همزمان خودش بازشناسی صدای شما را یاد می‌گیرد.

پس از آن که برنامه را پیکربندی کردید، احتمالاً به این نتیجه خواهید رسید که لازم است چند ساعتی را برای بازشناسی صدای خودتان به برنامه آموزش بدهید. بسیاری از کاربران این زحمت چندساعته را دردسر می‌دانند و از خیر استفاده از این برنامه می‌گذرند. حتی مایکروسافت هم این موضوع را تأیید کرده است.

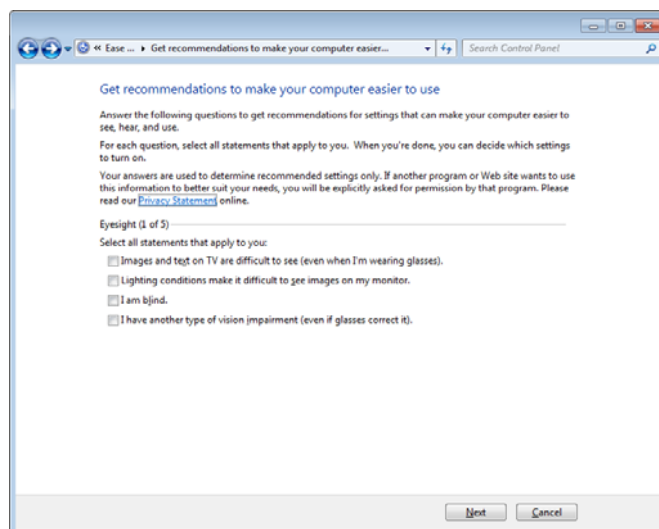
اما اگر وقت بگذارید، ممکن است آن را یک برنامه سودمند بیابید. حتی تنظیم‌های این برنامه را می‌توانید برای شخص خودتان بهینه کنید. Ease Of Access Center را از طریق Control Panel باز کنید و Speech Recognition را انتخاب کنید. یک بار دیگر با خودآموز بازشناسی گفتار می‌توانید کار کنید، و فرمان‌های پراسفاده را می‌توانید در Speech Reference Card چاپ کنید. افزون بر این، توصیه اکید می‌کنیم که روی لینک زیر کلیک کنید:

Train Your Computer To Better Understand You



این خصوصیت، امکان نمایش یک سطر از متن در هر زمان را برای شما فراهم می‌سازد، و در زمانی که آن را برای کامپیوتر می‌خوانید (طبیعی طبیعی، تا جای ممکن!)، این موتور، بازشناسی صدای شما را یاد می‌گیرد.

نرم‌افزار بازشناسی گفتار را برای کاربران دیگر نیز می‌توانید تنظیم



بازشناسی گفتار

مهم‌ترین پیشرفت ویستا و ویندوز ۷ نسبت به ویندوز اکس‌پی از لحاظ امکانات دستیابی‌پذیری در حوزه بازشناسی گفتار است. ویندوز اکس‌پی حاوی یک موتور بازشناسی گفتار توکار نبود، و برای بهره‌گرفتن از فناوری بازشناسی گفتار در ویندوز اکس‌پی، باید سه چیز را نصب و پیکربندی کنید: Service Pack 1 یا مابعد آن، Microsoft Speech Recognition Engine، و یک برنامه کاربردی برای پذیرش ورودی گفتاری کاربر (مانند برنامه Outlook یا Notepad).

پیش از آن که بتوانید از برنامه Windows Speech Recognition بهره بگیرید که یک برنامه داخلی ویندوز ۷ است، باید سخت‌افزار مناسب را داشته باشید. یک میکروفون با کیفیت بالا ضروری است، زیرا اگر میکروفون در جداسازی صدای شما مشکل داشته باشد و نتواند صداهای اضافی را حذف کند، این نرم‌افزار درست کار نخواهد کرد. مایکروسافت توصیه می‌کند که از یک هدست میکروفون‌دار استفاده کنید، چون، به طور کلی، میکروفون‌های هدست‌ها در گرفتن صرف صدای کاربر و فقط صدای خود او عالی عمل می‌کنند.

در منوی Start، گزینه‌های All Programs، Accessories، Ease Of Access و Windows Speech Recognition را انتخاب کنید. یک برنامه هدایت‌کننده شما را در برپاسازی کامپیوتر برای شناسایی صدای‌تان هدایت خواهد کرد. با برپاسازی پایه، مانند بررسی ولوم میکروفون و چاپ فرمان‌های صوتی متداول، عملیات را آغاز

نکته‌های کارآمدسازی

با استفاده از چند برنامه کمکی که به بازار عرضه شده است ابزار دستیابی پذیری را می‌توانید کارآمدتر کنید. در زیر چند روش کارآمدتر کردن ابزار دستیابی پذیری **ویندوز ۷** را ذکر کرده‌ایم.

• **برنامه متن-به-گفتار.** برنامه Narrator یک برنامه پایه متن به گفتار است. منوها را می‌خواند و نه بیشتر. اما فناوری Narrator به کاربر امکان می‌دهد که یک برنامه کمکی صفحه‌نمایش خوان را نصب و استفاده کند. برنامه 2.237 TextAloud یکی از این نوع برنامه‌هاست که ایمیل‌ها، اسناد Word، متن واقع در صفحات وب، و مانند آن را می‌خواند:

<http://www.nextup.com/>

• **بزرگنمایی پنجره بزرگنمایی.** پنجره Magnifier، به طور پیش فرض، در بالای صفحه نمایش جای می گیرد، و کم عرض است و اجازه نمی دهد که حجم بزرگی از محتویات را ببینید. اما با کشیدن (drag) آن با موش، آن را می توانید «پهن» کنید. اشاره گر موش را روی لبه پنجره Magnifier قرار دهید تا به صورت یک پیکان دو سر در بیاید و سپس آن را با موش بکشید تا پهن تر شود.

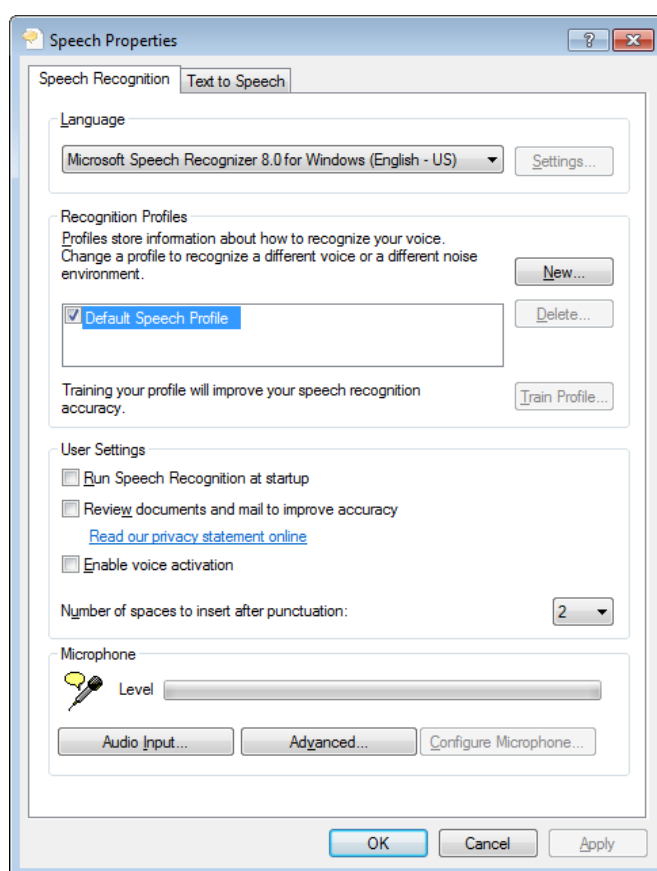
• استفاده از یک برنامه بازشناسی گفتار قدرتمندتر. مایکروسافت امکانات بازشناسی گفتار را در **ویندوز ۷** گنجانده است، اما این فناوری در شمار فناوری‌های اصلی مایکروسافت نیست. یک برنامه قدرتمندتر، برنامه **Dragon NaturallySpeaking Standard** است که با **ویندوز ۷** کار می‌کند:

<http://www.nuance.com/>

برای پیدا کردن برنامه‌های کمکی دیگر دستیابی پذیری، توصیه می‌کنیم بخش Assistive Technology یا نگاه وب زیر را ببینید:

www.windowsmarketplace.com/showcase.aspx?ctid=40

کنید. اگر از کامپیوتر خود به طور مشترک با چند نفر دیگر استفاده می‌کنید، هر کاربر می‌تواند یک **پروفایل** (profile) برای خودش بسازد. اگر کامپیوترتان را در محیط‌های مختلفی به کار می‌گیرید، چند پروفایل مختلف نیز می‌توانید برای خودتان درست کنید _ به عنوان مثال، برای وضعیتی که پیوسته از نوت‌بوک خود در یک اتاق ساکت و یک کافی‌شاپ شلوغ بهره می‌گیرید. پروفایل‌ها و امکانات دیگر را در پنجرهٔ **Advanced Speech** می‌توانید ببینید. **Ease Of Access Center** را از طریق **Control Panel** باز کنید، **Speech Recognition Options** را انتخاب کنید، و **Advanced Speech Options** را در بخش سمت چپ انتخاب کنید.



سختی‌ها را ممکن کنید

برنامه‌های بازشناسی گفتار، بزرگ‌نمایی‌کننده‌های صفحه، تم‌های رنگی کنتراست بالا، صفحه کلیدهای روی صفحه‌نمایش، و سایر ابزار دستیابی‌پذیری می‌توانند کارهایی را که زمانی بسیار دشوار به نظر می‌آمدند و ارزش زحمت نداشتند به کارهایی کاملاً شدنی تبدیل کنند. با این ابزار، دنیایی از قابلیت‌های دست‌یافتنی فراهم می‌شود. □